

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

POLITIKAI HETILAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth-utca 155. szám Gergurov-féle házban.

Ha minden, a lap szemléi és anyagi részét illető közlemények intézendők és minden díjak fizetendők.

A házmegyeli nemzeti párt hivatalos közlönye.
Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Felölös szerkesztő és kiadófelügyelő:

Dr. MOLNÁR GYULA.

Előfizetési árak:

Egész évre 10 frt. — Félévre 5 frt. — Negyedévre 2 frt.

50 kr. — Egy óra 85 kr.

Egyes szám ára 10 kr., a vasárnapi szám 15 kr.

Apponyi beszéde.

A képviselőház f. hó 12-én tartott ülésén gróf Apponyi Albert a felirati vita folyamán felszólalt és indokolta a nemzeti párt felirati javaslatát. Szónoklata az államférfiúi bölcseségnek és a szónoklat művészetének tüntető mesterműve volt.

Feszült érdeklődéssel várták a képviselők pártkülönség nélkül a parlamenti eseményt, várta az ellenzék, a mely tudta, hogy a lefolyt választások felhőborító üzemeltetése hatalmasabb és az igazságnak nagyobb erejével senki sem bolygezhette meg, mint a nemzeti párt vezére és várta szinte szívszorogó aggodalommal a kormánypárt, a mely tudta, hogy tehetetlen lesz parlamentünk e legkiválóbb tagjának sujtó, jogos szemrehányásaival szemben.

A Ház külső képe is megfelelt a nagy parlamenti eseménynek. A padok szokatlanul népek, a karzatok roskadásig megteltek és az egész Házra az ünnepélyes hangulat szállott; a mely eltölt bennünket, a mikor a lángszét látjuk munkában.

Apponyi kiméretlenül feltárta a lefolyt választások jogtalanságait, azoknak végzetes hatását politikai, közjogi-erkölcsi, nemzeti szempontból és a kormánypárt a jogos vádakkal szemben nem mert felsziszenni elmentmondásra, míg az ellenzék passzusra, fokozódó viharos tetszéssel és éljenzéssel kísérte a kor legnagyobb szónokának államférfiúi beszédét, a mely teljes szövegében így szól:

Tisztelt képviselőház! (Halljuk! Halljuk!) Az a felirati javaslat, (Halljuk!) a melyet a magam és elbarataim nevében bátor voltam a Ház asztalára letenni, eltér a feliratok szokásos formájától, a mennyiben sem a legmagasabb királyi trónbeszéd egyes kijelentéseinek visszhangját nem tartalmazza, sem politikai programot nem ad, sem pedig a tiszta udvariasság kijelentésének korlátai közt nem mozog. Hogy miért nem választottam ez utóbbi legszűkebb formát, ez, gondolom, bővebb indoklásra nem szorul, ezt megmagyarázza a helyzetnek véghetetlen komolysága. Hogy miért nem adtam visszhangot a trónbeszéd egyes kijelentéseire, ez beszédem egyes teteleiből fog világossá lenni. Hogy miért nem fejtetük ki ebben a felirásban a pártunk programját, annak oka nagyon egyszerűen az, mert e program semmiben sem változott, mert ezen program úgy a legaktuálisabb érteleme, az Auszriával szemben fennálló

penzügyi kérdések és közgazdasági kérdések megoldására nézve, mint a szoroson vett magyar határokra vonatkozó részben változatlan maradt, újint azt a választókhöz intézett kiadványunkban is kijelentettük, (Ugy van! balfelől) úgy, hogy annak újabb kifejtésére, újabb megerősítésére semmi szükség nem volt. (Ugy van! balfelől.)

És e programunkon nem változtatott semmit a választásoknak eredménye. Először azért nem, mert ha mi a közönségnek, Magyarország választó testületének őszintén és szabad akaratú tanúsított elfordulást látnók is azoktól, a miket mi igaznak tartunk, ez sem indíthatna minket meghajlásra (Helyesles balfelől.) A közvéleménynek olyan irányzatai, a melyek a mi meggyőződésünkkel meg nem egyeznek, csak arra indíthatnák, hogy a véleményünk szerint megelégedett közvéleményt még nagyobb buzgósággal, még nagyobb határozottsággal arra az útra visszavezethi iparkodjunk, a melynek követelését egyedül várjuk az országnak tőle. (Helyesles balfelől.) És kimondtam továbbá tisztelt képviselőház, — ennek a háznak tagjai közül sokan fognak emlékezni rá — kimondtam a múlt országgyűlés egyik nevezetes argyalásának alkalmából, gondolom a mostani kormány által benyújtott első költségvetési appropriation tárgyalásakor, hogy a mennyiben magam meggyőződésem annak a politikának kezesül-vihetelenségéről, melyet képviselek, az rém nézve nem volna indok arra, hogy más politikának szolgálatába lépjek; (Helyesles és tetszes balfelől.) akkor a politikai erkölcsi követelményeinek csak úgy vélnék megfelelni, ha a politikai vezerszerep igényéről egyháton lemondanék. (Élnek helyesles a bal- és szélső baloldalon.)

Ezt a kijelentést akkor sokan a tisztelt tulajdonosok csak retorikai játéknak, csak szónoki formulának tartották. Ismétlem, meggyőzheti őket e megújított kijelentés, meg fogja őket győzni egész jövőm, hogy en ilyen komoly ügyekben és kijelentésekben retorikai szójátékokkal nem élek, hanem az ország ele csak azzal lépek, a mi komolyan megerlelt, megfontolt, megmásíthatatlan meggyőződésem. (Élnek helyesles és tetszes a bal- és szélső baloldalon.)

De végül nem indíthatott minket a választások eredménye programunk megváltoztatására, mert ezekből a választásokból, tisztelt Ház, semmi tanúságot nem vonhatunk le; ezekből semmi irányítást nem vehet a politikai férfi, egyebet nem bizonyítanak, mint azt, hogy a magyar önálló társadalom nem képes megküzdni az államnak szervezett és egy pártnak érdekében esatarendbe állított erejével. (Élnek helyesles éljenzes és taps a bal- és szélső baloldalon.)

Nem képes megküzdni azokkal az anyagi eszközökkel, a melyket erre a célra magának az államnak szervezett ereje könnyebben szerezhet meg, mint a politikai férfiak bármely független csoportja. (Ugy van! Ugy van! balfelől.)

Tisztelt Ház, mi nem ismerjük el magunkat legyőzetteknek, vagy — hogy

praecise szóljak — nem ismerjük el magunkat loyális, egyenlő fegyverekkel küzdőt harcban legyőzetteknek. Elnyomottaknak, eltiprottaknak, alkotmányos szabadsági jogainkban meg rövidítettettek igen, legyőzöttettek az egyenlő fegyverekkel vívott harcok terén nem. Az eredmény ellen tiltakozunk és erkölcsi pozícióink egész integritását ezen választások után egy oly biztosnak, épp oly kiterjedésben, épp oly szilárdul fennállónak véljük, mint a választások előtt. (Igaz! Ugy van! balfelől.)

Mi azt állítjuk tisztelt Ház, hogy ezeknél a választásoknál a közönség szabad és őszinte akaratnyilvánításának meggátolása érvényesült; — nem mindentűt; voltak területek, városok, megyék, a hol a választási eljárás ellen kifogást tenni nem lehet, de az országnak igen nagy részében; érvényesült pedig néhol nyers erőszak, mely a választókat alkotmányos jogaik gyakorlásában anyagilag meggátolta; érvényesült illetetlen hatósági beavatkozás, a mennyiben a miniszterelőtköt kezdte az utolsó községi jegyzőt, minden állami erdőkerültűt, minden megyei és allatorvosig, minden adóvegrehajtót, az egész hivatalos szervezet az uralkodó párt választási érdekeinek szolgálatába volt állítva és nyomást gyakorolt a közönségre. (Igaz! Ugy van! a bal- és szélső baloldalon.) És ezt nemcsak mi állítjuk, hanem az összes ellenzéki pártok felírti javaslatai és felszólalásai egyetértéssel abban a vádban, hogy eddig hallatlan mértékben alkalmazták a jelen választásoknál a választók félrevezetésére az anyagi csábítás eszközeit. Ezt az állítást, melyben az ellenzéki pártok összessége találkozik, mi oda állítjuk az ország ele. Nem olyan tényekről szólnék, melyek négy szem közt, elrejtethető módon történtek; olyan tényekről beszélünk, a melyek, ha valók, csak köz tudomásuk lehetnek, a melyeknek nagy része nem kerülheti el a nyilvánosságnak kutató szemét. Itt tehát egy egész ország tanuskodik vagy mellettünk, ha az, amit állítunk igaz, vagy ellentünk, ha az, a mit állítunk, nem igaz és mi bátran ennek az egész országnak, ennek az egész közönségnek tudomására bizzuk a mi állításaink igazságának megítélését. (Élnek helyesles a bal- és szélső baloldalon.)

Ezzel szemben a tisztelt előadó ur a czafolatnak terere iparkodott lépni s azt mondta: hogyan lehet beszélni illetetlen befolyásokról ily nagy kiterjedésben, mint a minőben mi az állítjuk, mikor 107 kerületben a tisztelt kormánypártnak jelöltjét egyhangulag választották meg és mikor azok közé a kerületek közé, a melyekben a kormánypárt vagy nagy többségekkel győzött, vagy egyhangulag viite keresztül jelöltjét, Magyarország intelligens közönségének színe java tartozik, (Derűltsg a szélső baloldalon) a nagyobb városok lakossága.

Tisztelt Ház, valamint a választási szabadság ellen intézett kísérleteknek és operációknak csak mostani mértékbe új, de természet és eszközei, sajnos, nem: úgy ez az érv sem új. Azokkal az egyhangú választásokkal már évek óta a választások egész sennél dicsekszik a tisztelt tulajdonos.

És azok némelyike csakugyan azt, megengedem, csakugyan azt bizonyítja — mert legjobb hitem szerint és egész törekvésemmel az objektív igazság korlátai közt akarok maradni — hogy vannak igenis helyek és ezek közé tartozik a nagyobb városok lakosságának egy része, hol a kormánypartnak egyes politikai irányzatai és sikerei döntőleg hatnak a választók lelkiéletére. Ezt én nem tagadhatom; olyan tulzáshoz, hogy mindenütt kizárólag csak erőszakkal, jogtalan eszközökkel győztek volna, én nem esem. De, tisztelt Ház, azoknak az egyhangú választásoknak nagy része csak annyit bizonyít, hogy vannak egész megyék, vannak egész területek, a hol az a hit, hogy ott semmi más nem választ, mint csak a hatóság és csak a hatósági akarat, (Ugy van! Ugy van! a bal- és szélsőbaloldalon) annyira meg van gyökerezve, hogy az ellenzék még csak a kísérletnek a terére sem léphet, (Ugy van! Ugy van! a bal- és szélsőbaloldalon) hogy a maga jelöltjét és a maga irányzatát ervenyesítse. (Ugy van! Ugy van! a bal- és szélsőbaloldalon.) A mi pedig tisztelt képviselőház a nagyobb városokat illeti (Halljuk! Halljuk! hát tisztelt Ház, az a szereplés, a melyre a mi választó közönségünk el vannak itelve mai választási rendszerünkben és választási prakszisunkban, ennek a sötét képnél legsötétebb részei közé tartozik. Először is én magam személyesen sok helyen meggyőződtem a helyi érdekeknek azon egymásra licitációjáról (Ugy van! Ugy van! a bal- és szélsőbaloldalon) a melylyel a vidéki városok és nem a legjelentősebbek, versenyt futnak a hatalom levő párt kiengeszteléséért, hogy egyik a másiktól elszedje a kedvezményeket: (Ugy van! Ugy van! a bal- és szélsőbaloldalon) magam tanúja voltam annak, hogy egyes városokban egész leplezetlenséggel, pártkülömbösg nélkül értekezletet hívtak össze, (Ugy van! Ugy van! a bal- és szélsőbaloldalon) hogy a városi érdekek alapján alakuljon meg egy új párt, (Ugy van! Ugy van! a bal- és szélsőbaloldalon) és hogy ellenzéki férfiak csábítva e jelszó által, a mely jelszóban a korrupció, a közseltem mezébe öltözködvé, még egyenlőleg tisztességes férfiak is magavalt tud ragadni, hozzájárultak, hozzácsatlakoztak az ilyen monstruozus pártalakuláshoz, (Ugy van! a bal- és szélsőbaloldalon.) És a hol ezen versenyfutás nem győzött, hát tisztelt

képviselőház, ott is a problémának megjelése nem igen nehéz. A mi magas választási cenzusunk mellett, a mi választóközönségünknek csekély száma mellett a nagyobb emporiális helyeken a független választópolgárok elárasztja az állami hivatalnokok száma, (Ugy van! Ugy van! a bal- és szélsőbaloldalon) egy oly száma, hogy a független polgároknak teljes egyhangúsággal kellene az ellenzéki jelölt mellett állást foglalniok és még akkor is talán ketes volna az eredmény. (Ugy van! Ugy van! a bal- és szélsőbaloldalon.) És tisztelt ház, kímeljük meg azokat a szegény államhivatalnokokat, a kik, midőn politikai jogaiknak gyakorlásáról van szó, az ország legszomorúbb sorsban levő polgárainál is nyomorultabb helyzetben vannak, kímeljük meg őket attól a gunytól, hogy itte házban az államhivatalnokok meggyőződése szabad nyilváníthatásának lehetőségéről beszéljünk. Ugy van! Ugy van! a bal- és szélsőbaloldalon.)

A mi pedig tisztelt Ház, az anyagi csábítás és eszközöknek vadját illeti, a tisztelt előadó ur azt a színtén nem originális, gyakran hallott kibuvót használja, hogy „peccatur liacos inira et extra muros!” No de ezzel nem elégzik meg, sőt itt a priori a valószínűség alapján azt igyekeznek bizonyítani, hogy legalább az egyik ellenzéki párt — s ekkor éppen a mi padjainkra mutatott — azoknak a társadalmi összeköttetéseknek mérlegelese alapján, a melyekkel rendelkezik, minden valószínűség szerint nagyobb pénzösszeg birtokába juthatott a politikai harcokra, mint a tisztelt tuloldal. Nagyon sýnalom, hogy a tisztelt előadó ur a valószínűség számitgatásnak erre a terére lepett és itt nagyon káromom őt, — egyebbirant hiába kerem, mar késő, már kiejtette e szót, már kibocsátotta a nyilvánosság elé a Ház előtt. És hogy ha én felvennem a keztyűt és mérlegelmem, hogy micsoda társadalmi faktorok azok, melyek a mi hátunk megett vannak s azután keresnem, hogy micsoda társadalmi faktorok azok, melyek a kormány háta megett állanak, végül kérdeznem, hogy melyik társadalmi faktornál van a keszpenz nagyobb mértékben és ebből vonnám le a valószínűségi számitást, hát, tisztelt Ház, az en ügyem hamar győztes lenne. De oly fejtegetéseknek terére kellene lépnem, melyeket én, az ország társadalmi bekéjének érdekében inkább mellőznék akarok. (Helyesles a bal- és szélsőbaloldalon)

Tisztelt ház! Ha csak ilyen ellenbizonyítékaik vannak a tisztelt képviselő urnak a tényeknek evidenciája ellen, ha csak ilyen ellenbizonyítékaik vannak az összes ellenzéki jelölteknek egyhangú tanúságotételében szemben, a kik mindnyájan azt mondják, hogy eddig hallatlan mértékű és mérvű penzörövel állottak szemben, a hivatalos nyomason kívül; ha csak ennyi bizonyítékaik vannak a tisztelt előadó urnak, akkor jobb lett volna neki az olcsóbb, egyszerűbb ebben a kérdésben ennél az érvelesnél még mindig hatásosabb egyszerű tagadásnak terén maradnia. Ezekkel az érvelesekkel a tagadásnak lehetőséget nemcsak nem erősíti, hanem elvonja önmagától és a zoktól, a kik vele egy nézetben vannak. (Ugy van! Ugy van! a bal- és szélsőbaloldalon.)

Ismetlem tehát, a választásoknak ilyen természetű és ilyen lefolyása után teljes joggal elutasíthatjuk magunktól a leggyőzöttek szerepét, teljes joggal illatkozhatunk az ilyen küzdelem eredménye ellen, mint olyan siker ellen, mely nem egyenlő fegyverekkel vívott, mely tehát nem volt lojális, igazságos. (Élénk helyesles a bal- és szélsőbaloldalon.)

De nem az indított minket arra, hogy felirai javaslatunkban kizárólag a választások terén mutatkozott jelenségekkel foglalkozunk: sem az egyenlő elszendetélelem visszatartása, sem a kedvezőtlen eredmény felletti keserűségnek érzete: hanem a közállapotok gondos megfigyelése a hazát, az alkotmányt fenyegető komoly veszélyeknek objektív megfigyelése volt az, a mi a tollat kezünkbe adta, midőn megirtuk és midőn ő felségének kegyes színe elé juttatni kívánjuk azt a meggyőződésünket, hogy ebben az országban a nepkepviselői intézményeknek a reformja, a szabad nemzeti akarat nyilváníthatásának lehetővé tetele olyan feladat, a mely a nemzetnek életerekeit, erkölcsi letalpjait érintő válságos voltanál fogva minden egyéb feladatot fontosságban megelőzi! (Ugy van! Ugy van! a bal- és szélsőbaloldalon) és minden egyéb feladatot időben is meg kell előznie, ha nyugodt és alapos törvényhozói működésre alapot kívánunk teremteni. (Ugy van! a bal- és szélsőbaloldalon.)

Sajátoságos hullámzó fejlődésen megy át Magyarország alkotmánya.

A populus Werbőcýanus, a legalis magyar nemzet az 1848. előtti időben a kivált-

TÁRGYA.

„Teljes ellátás.”

(A Z. és V. eredeti tárgya.)

Irta: Hunyor.

— Akkor . . . igen akkor küldte a jó Isten mentő angyalkent, a 4-ik szekeres ezred 6-ik szakaszának derék zupás ormes-terét . . . az én Má . . . Mátyá . . . Mátyá . . . Mátyás . . . szohamat, — zokog az özvegy azt a derék zászlós embert . . . azt az én jó uramat . . . a . . . Durr . . . Durr . . . Durrog! Mátyás! . . . Óh Mátyás! Mátyás! Mátyás!!! . . .

(Rezegi elérzékenyülten húzott ki zsebéből egy óriási kék zsebkendőt.)

— Szegény Durrog! ur! — sóhajta lágy obolya hangon. S mikor szünt meg durrog . . . akarom mondani-élni?

— Két éve, hogy meghalt! . . .

— Ó, tehát már két éve!! — fohász-kodott Rezegi. — És mi okozta fekete-gyász halálát?

— Az ütés! sohajtá vissza az özvegy. —

— Kalapács?

— Nem.

— Kard?

— Nem.

— Puskatus?

— Nem.

— Furkós bot?

— Az sem.

— A guta?

— Az! — Igen . . . az!!

— Oh Nagysád, — nyugodjon meg keresztényi türelemmel a gutaütésnek immár megmáshíthatlan végzetesét!

— Urrram!! — riadt most fel az özvegy. — Volt ön katona?

— Ó Nagysád, — igenis, voltam bátor lenni.

— Mi volt?

— Póttartalékos . . .

— Mennyi ideig szolgált?

— Két teljes . . . teljes hónapokig.

— No uram . . . önt az Isten küldé!

— Ó Nagysád, engemet a szükség küldött!

— Tehát tetszik az urnak ez a szoba?

— Ó, — borzasztóan.

— Ki veszi? — Olcsón adom.

— Bátorodom rá tiszteletteljesen pályázni.

— Teljes ellátással? . . .

— Ó, ez volna legizsőbb óhajtam!

— Melyek a kedvezés etelei? — kérdé az asszony.

— Hehehehe . . . — vigyorgott Rezegi, szája szeleit nyaldosva — hát . . . hát ha nem sértem meg . . . babieves . . . es tőrös gombóc!

— A bér ezakk und pakk 30 forint lesz. — Mi?

— Ó Nagysád, tán a 28-ból is kifutná a . . . gombóc?

— Hát mennyi az urnak a havi fizetése?

— Instálom kegyesen, néha harmincz-hai forint . . . néha pedig harminczhét forint husz krajczár osztrák értékekben.

— Uram — kezdé most ismét az asszony lágy hangon — ez kevés . . . nagyon kevés . . . de hát megteszem önrét . . . igen önrét . . . csupán csak önrét! . . . Rezegi ur! . . .

(Muki a szíve tájékán gyöngye zsidongást érzett s elpirult a hajhagymáig.)

— Köszönetemet rakom le lábai elé, ó

ságosoknak (öb) kategóriájából állt; az egyházi, a nemesi rendből, a szabad királyi városoknak polgáraiból és a honorációrakból. E kiváltságos osztályok privilégiumainak kiterjesztése folytán ez a populus legalis jó nagy részét foglalta már magában a nemzet igazi egyetemének. De az 1848-iki törvényhozók ebben sem az igazságnak, sem a nemzeti lét biztosításának felteteleit nem látták megvalósítva és nagyon helyesen a népképviselői alapra mentek át, vagy a mint magukat kifejezték: az egész nemzetet bevették az alkotmányban sánczai közé; a populus legalis tehát a 48-iki törvényhozás intencziójá szerint összesen az igazi populus egyetemével. Az 1848-iki törvényhozók, igaz cenzuszóhoz és egyéb kvalifikációhoz kötötték a választási jogosultságot és az a cenzus a választói jogosultságnak az a körülménye, a melyet ők létesítettek az megfelelt az ország akkori gazdasági és társadalmi állapotainak. Ők bizonyára azt hitték, hogy Magyarországnak törvényhozása progresszív fog abban a szellemben haladni, a melyet ők megindítottak, ők bizonyára azt hitték, hogy nélkül, hogy a törvényhozás ködés teoriáknak terére menne át, a nélkül hogy a törvényhozás nagy nemzeti és állami érdekeknek parancszava elől elzárkóznék, mégis a fejlődő nemzeti egésznek igényeihez képest, úgy a mint azt a jözan konzervatívizmust magában egyesítő minden törvényhozás teszi, fokozottan fogja a jogokat tagítani, a nemzetnek mindig több és több részét bevenni az alkotmány sánczai közé.

(Folyt. köv.)

Vármegyei közgyűlés.

Bács-Bodrogh vármegye törvényhatósági bizottságának ez évi IV-ik rendes évnegyedes közgyűlése folyó évi december hó 22-én és a szükséghez képest a következő napon, Zombor szab. kir. városban, a vármegyei székház nagytermében, mindenkor reggeli 9 órakor fog megtartatni.

Tárgysorozat:

1. Alispáni jelentés a közügyek állapotáról.

nagysád! — rebegé felig elhomályosuló szemekkel.

— Mivel szokott szabad idejében foglalkozni? vevé fel az özvegy ismét a szót s székével közelebb rukkolt Rezegihez.

— Csöndes estéken, fuvolázni bátorodom, — felelé Muki sóhajva.

— Bátorkodik?! szölt enyelegve az asszony. Maga szerényke . . . maga kis hamis! . . .

(Rezegi Muki szeméi elkezdtek vibrálni.)

— Ó, Nagysád! — sóhajta elhaló hangon.

— Hát aztán . . . aztán van magának olyan . . . furulyája? . . . Mi? . . .

— Igenis . . . oh . . . van!

— Szép?

— Ó igen!

— És . . . jó . . . is? . . .

— Pom . . . pás!

— Ah, — Rezegi ur! — sóhajtott most az asszony s székével még közelebb jött a leendő szoba urhoz — én azt hiszem . . . mi megfogjuk tudni egymást érteni! . . . Mi?

2. Belügyminiszteri leirat a vármegye 1897. évi költségvetésének jóváhagyása és illetőleg az 1896. évi budapesti hódoló díszfelvonulás költségére szükséges 1/2% megyei pótdó megiszavazásának tudomásul vétele iránt.

3. Belügyminiszteri intézvény a vármegye közönsége által a koresma, sörház és pálinka-méresék tárgyában alkotott szabályrendelet módosítása tárgyában.

4. Belügyminiszteri intézvény a kiállítás sokac ház költségeiről bemutatott elszámolás tárgyában.

5. Belügyminiszteri intézvény a kedvezményes vasúti utazásra feljogosító állandó arcképes igazolványoknak miként leendő használata tárgyában, illetve ez ügyben alkotandó szabályrendelet.

6. Békés vármegye közönségének átirata az állami és törvényhatósági tisztviselők nyugdíjügyének egységes rendezése illetőleg a viszonyosság megállapítása tárgyában.

7. A vármegye alispánjának illetve a megyei árvaszéknek előterjesztése a megyei házipénztár és az abban kezelt alapoknak felesleges pénzkészletének illetve a másképen el nem helyezhető árvapénzeknek az 1897. év folyamán miként leendő gyümölcösztetése iránt.

8. Alispáni előterjesztés az 1896. évre kivetendő betegápolási pótdó mérvének megállapítása tárgyában.

9. Alispáni előterjesztés az 1896. évi községi számadások megvizsgálására kirendelendő számvizsgáló elnökök megválasztása iránt.

10. Az ezredéves országos kiállítás igazgatóságának átirata, melyben értesít, hogy a sokac-ház bálalakjaiért, biztosítási és egyéb költségeiért 417 fnt 84 krnak kifizetést kérelmez.

11. Az ezredéves országos kiállítás igazgatóságának átirata, melyben értesít, hogy a sokac-ház belső berendezését az 1388/1000. számú határozat értelmében a nemzeti múzeumnak kiszolgáltatta.

12. Az ezredéves kiállítás „vizépitkezés, vízrendezés és talajjavítás” alcsoportjának átirata a tiszai ármentesítés megkezdésének emlékül készített szoborcsoportozat megrendelése tárgyában.

13. Kolozsvár városának kérelemlevele a Hunyadi Mátyás-szobor-alap javára leendő adomány tárgyában.

14. Az Erdélyrészi Kárpát-Egyesület átirata az ifjúsági turistakodás iránt megindított mozgalom támogatása tárgyában.

15. A vármegye igazoló választmányának átirata a választott megyebizottsági tagok 1896. évre érvénytelen bírandó névjegyzékének kiigazítása tárgyában.

16. Közigazgatási bizottság s a szegedi kereskedelmi és iparkamara átirata az ipartanács megalakítása tárgyában.

17. Az üresedésben levő vármegyei főügyési állásnak választás útján leendő betöltése.

18. Az üresedésben lévő ó-beszei főszolgabírói állás esetleg az ennek betöltése által megürülő egyéb tiszti állásoknak választás útján való betöltése.

19. A közigazgatási bizottság kilépő öt tagjának választás útján való betöltése.

20. A vármegyei igazoló választmány 5 választott tagjának választása.

21. A helyettes tiszti ügyész kijelölése.

22. A vármegyei gazdasági választmány megalakítása.

23. Alispáni előterjesztés a Zenta rendezett tanácsu városánál netán üresedésbe jövő tiszti állásoknak belöltésénél a jövő év folyamára helyettes kirendelése iránt.

24. Az állandó választmányba, Szász János elhalálása folytán, egy tagnak választása.

25. Nyugdíjkezelő választmányi határozat Molnár József nyugdíjaztatása tárgyában.

26. Ugyanannak határozata Bieber József nyugdíjaztatása tárgyában.

27. Ugyanannak határozata Kukinthal Sándor vegkielégítése tárgyában.

— Ó, én nekem is ugr emlédzik! sóhajtott vissza Rezegi.

— Rezegi ur! — folytató az özvegy — volt ön valaha szerelmes?

— Ó igenis, — mert a virágnak megtiltani teljes lehetetlen . . .

— És kibe, — ha szabad kérdezősködnöm?

— Egy Singer-féle varrógépen varró, varrófénykába! — sóhajta Muki.

— Nos — és kidült mellőle?

— Igenis kidültem — miként a fa mandolástól!

— És hát miért?

— Hülsen lett! . . . S ezt szemére hánytam.

— És mi lett a vége?

— Ó nagysád, a vége az lett, hogy az apja engemet — kidobott! . . .

— Ah! — sóhajtott az asszony, mint egy óriási fuvó — ilyesmire én nem lennék képes!

— Ön, mélyen tisztelt Nagysád, bár csak most lehetett ama iróztató marha szerencsém, hogy megismerjem, — már is teljesen tisztában vagyok, hogy Nagysád, egy földön koválygó angyal!

— Maga hízeleg Rezegi ur. — Tehát mikor foglalja el szobáját?

— Nagyrabecsült Nagysád! kiáltott fel Rezegi Muki — már holnap!

— Tehát . . . jól van . . . holnap! . . .

.....

Rezegi Muki másnap már hurczolkodott. — Egy kézi kufferra való garnitúrája és stáfrungja, egy pillanat alatt át volt szállítva özvegy Durroginéhoz.

Ez a hurczolkodás volt a második és fő forduló pont Rezegi Muki ur, napidíjás-életében.

Öt hónapig igen szép egyetértésben élének az özvegy és Rezegi.

A hatodik hónapban azonban igen gyakoriak kezdtek lenni a hangos eszmecserék.

A szomszédok állítása szerint csakis inkább az asszonyt hangját lehetett kihallani s csak egyes szavakat bírtak néha-néha érthetőbben kivenni; mint p. o. „részeg disznó” . . . „lump” . . . „ez a hála” . . . „oh én boldogtalan” . . . „hova lett a becsületem” . . . „bűn” . . . „szívem alatt hordom” . . . „kötelessége” . . . „elvesz” . . . „megölöm” stb : stb :

28. Özv. Kósa Jánosné felebbezése a nyugdíjkezelő választmányak özvegyi ellátása tárgyában hozott határozata ellen.

29. Kolluth község képviselőtestületének határozata a templom melletti községi épület kijavitása tárgyában.

30. Bacs-Petrovoszellő község kérvénye a petrovoszellő-őbesei törvényhatósági utnak műtűttá leendő kiépítése iránt.

31. Ó-Becse község képviselőtestületének határozata Magnusz Herman és ifj. Antal András részére 37 □ ölnyi területnek átengedése tárgyában.

32. Káty község képviselőtestületének határozata a szigetcsősz fizetésének felemelése tárgyában.

33. Goszpodince község képviselőtestületének határozata Osztoics Múica segélyezése tárgyában és ez ellen Rausk Mladen és társai által beadott felebbezés.

34. Mohol község képviselőtestületének határozata Dejanovits Mihály özvegyének segélyezése tárgyában.

35. Ugyanannak határozata a kántori javadalmozásnak 1897. évi május hó 1-ig leendő folyosítása tárgyában.

36. Apatin község képviselőtestületének határozata a „Kandle”-féle telkek eladása tárgyában.

37. Bácsujfalu község képviselőtestületének határozata a fiúiskola és járványkórház megvetele tárgyában.

38. Parabuty község képviselőtestületének határozata a községi tanító fizetésének felemelése tárgyában.

39. Bacs Martonos község képviselőtestületének határozata a kisbírók ruhaátalánya tárgyában.

40. Bacs Szent-Tamás község képviselőtestületének határozata Kuszli János végkielégítése tárgyában.

41. Goszpodince község képviselőtestületének határozata a pénztár kulcsainak ki által leendő őrzése tárgyában.

42. Bacs-Földvár község képviselőtestületének határozata az 5 szerb tanító díjazásának folyosítása iránt.

43. Ugyanannak határozata a község felesleges készpénzének mikénti elhelyezése tárgyában.

44. Bacs-Petrovoszellő község képviselőtestületének határozata a községi falkolában egy kertészlak felépítése tárgyában.

45. Gajdobra község képviselőtestületének határozata az óvoda és nagyvendéglő felépítése tárgyában.

46. Ó-Becse község képviselőtestületének határozata az ismételi iskolai tanítók díjazása tárgyában és ez ellen Fonyó Pál által beadott felebbezés.

47. Ugyanannak határozata a polgári falkola tanítóinak díjazása tárgyában.

48. Bacs-Topolya, Ó-Silvacz, Lok, Ó-Verbász, Ó-Futtak, Bacs-Martonos, Sztanisits, Obrovác, Plavna, Krusevlya, Torzsa, Kiszács, Ó-Kér, Tataháza és Szónta községek 1897. évi költségvetése.

49. Ó Kér és Szónta községek 1896. évi pótköltségvetése.

50. Lok község 1895. évi képzés és nevelési alap számadása.

H I R E K.

— **Az ellenzék győzelme.** A városi képviselőválasztásnál a kormánypárt nem tartotta érdemesnek a hivatalos apparátust mozgásba hozni s így a választópolgárok meggyőződésük szerint bírtak szavazni. F. hó 15-én választott a Csorvenka külváros két bizottsági tagot. A nemzeti párt jelöltjei Wagemann Ignác és Bikár Jakab voltak. A kormánypárt — hosszas keresés után — Szimendits és Pelagits Aca személyében talált jelöltet. Hogy mily vérséget szenvedett a kormánypárt ez alkalommal, kitűnik onnan, hogy Wagemann 160 és Bikár 159, a kormánypárti jelöltek 2—2 szavazatot kaptak.

— **Kinevezés.** A pénzügyminiszter a zombori adóhivatalhoz ifj. *Schneider* Ferencet adóhivatalos ideiglenes minőségben kinevezte.

— **Kinevezés.** A pénzügyminiszter a bajai adóhivatalhoz *Géza* Vincét ellenőrré nevezte ki.

— **Kinevezés.** Ófelsége a király dr. Grossmann Rezső szabadkai 6. honvéd gyalogezredbeli tartalékos segédorvoshelyettesi a honvéderősi tisztikar tényleges állományában 1896. évi december hó 1-ével főorvossá nevezte ki.

— **Kinevezés.** Császká György kálcesai ersek az ó-becsei községi iskolához hitoktatóul Hárs Aladár ottani káplánt nevezte ki.

— **Bankett.** Dr. Vasdényey Geza szabadkai kir. törvényszéki elnöknek a közigazgatási bírósághoz bíróvá történt kinevezése alkalmából a szabadkai kir. törvényszéki bírói kara, 1896. évi december 22 napján este 8 órakor Szabadkán a „Barány szaloda” termében társas vacsorát rendez. Egy teríték ára 2 fnt 50 kr. (5 fogas, — 1/2 liter bor és zeneköltés beszámításával). Alálrási év Szabadkán, a „Nemzeti Casino”-ban, van kiteve.

— **Ellopott pénztárca.** Karácson Gyula vármegyénk ailsipanji pesti utazása alkalmával egy zsebtolvaj közel 1200 fnt erejéig meglopata. Ő maga úgy beszéli el az esetet, hogy a keleti pályaudvarban vesztette el, de sokkal valószínűbb, hogy a fekete pénztárcaát egy ügyes zsebtolvaj zsebelte el.

— **Dalostély.** A „Zombori Iparos Dalárda” 1896. évi december hó 26-an, a „Vadászkürt” szálló összes termeiben saját pénztára javára táncdal egybekötött dalos, télyt rendez. Belépítési személyenként 1 fnt. családtagy (3 szem.) 2 fnt 50 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Jegyek előre válthatók Mayer

és Thum és Kollár József urak kereskedésében és este a panzárnál. Trischler Károly ur szívesseggel működik közre. Kezdet 8 órakor. Felkéréstnek mindazok, kik meghívott nem kaptak s arra igényt tartanak, forduljanak a rendezőséghez. Műsor: 1. „Csalogány felelete”, éneklő a vegyeskar. 2. Felolvasás. Tartja Trischler Károly ur. 3. Népdalok: Juhasz legény . . . Lány a kenyér . . . A kisasszony . . . éneklő a férfiak. 4. „Vándor legény” Petőfi Sándortól. Szavalja Janovits Lajos ur. 5. „A vadász gyönyöre”, éneklő a férfiak. 6. „Egy kis baleset.” Párbeszéd. Előadja: Ranay Magdolna k. a. és Vofarich Lajos ur. 7. „Kuruc dalok”, éneklő a vegyeskar.

— **A kereskedelmi tanulók hangversenye.** Sikerült hangversenyt rendezett a Zombor szab. kir. város felső kereskedelmi iskolájának ifjúsága f. hó 12-én a Vadászkürt összes termeiben. — Az ügyesen összeállított műsört a „kuruc dalok” korrekt előadása nyitotta meg. Élénk tetszést aratott a műsor második pontja, Bartók Lajos „Mult, jelen és jövő” című drámai költeményének elszavalása. Rósenthal Ármán, Lszák Lajos és Hattala István felső oszt. tanulók adták elő kifogástalanul, a nagyhátús költeményt. Tapsvihar követte a Robitsek Ignázt felső oszt. tanuló czimbalom játékat, ugyszintén Betnár József alsó oszt. tanuló szavalatát. A műsor ötödik pontja volt az első legkiemelkedőbb része. — Rósenthal Ármán felső oszt. tanuló mély érzéssel szavalta el Várady Antal „Rákóczy Ferencz Rodostón”, című melódramáját Rósenthal szavalatát Marschal Béla ur, az intézet volt növendéke kísérte, zongorán. — A közönség roppant tetszés nyilvánítással fogadta a szavalatot, újlag kitapsolván a szavalót és Marschal Béla urat. Nagy derűtséget okozott Auer Aurél, magyar ültözőkben mondvá el Gárdonyi Géza „Nyugateurópai ember” című monológiáját. A minden ízben sikerült programot az intézeti zenekar elég sikerült játéka zárta be. A zenekar vezetői voltak: Dalmay Oszkár felső oszt., Alföldy Imre alsó oszt. tan. és Kaufmann Arthur alsó oszt. tanuló. A hangversenyt tánc követte, mint mondani szokás, kivilágos kíviradítg. A négyeseket Novákovits Lázló rendező tanár, Bittermann Béla, az intézet volt növendéke, Frey Jenő, szintén az int. volt növendéke és Rósenthal Ármán felső oszt. tanuló rendeztek. Azalatt a szomszéd termekben vígan folyt a poharazás, a tánc közben az ifjúság oda—oda vonult kedves igazgatójához, zajos díszszéssel adva szeretetük jelét, megköszönve neki azt is, hogy ezen sikerült mulatság létrehozásán, a mely az intézetnek első debütatóra volt, oly sokat fáradozott. A pohárköszöntőknek nem volt se vége, se hossza. — Zsulyevits Ernő igazgató az ifjúságra, Tűr Antal, az ifjúságra és dr. Hirman Ferencz tanárra, Novákovits Lázló tanár a rendezőségre, dr. Hirman Ferencz, az ifjúságra és Rósenthal Ármán felső oszt. tanuló, az igazgatóra és a tanári karra mondat pohárköszöntőt. A felső kereskedelmi első nyilvános fellépésével megmutatta életrevalóságát. Reméljük, hogy ezután többször is lesz alkalom a nagyreményű intézet kiváló tehetségeivel a nagyközönség előtt találkozni. Feri.

— **Arcképleleplezés.** A zombori izz. hitközség és az izz. nögyelet ritka fényes ünnepélyre készülődik. Január hó 3-an szándékozik leleplezni a „Vadászkürt” dísztermében volt előkénék dr. Spitz r. Mór íb. főorvos olajfestésű arcképeát. Az olajfestményt az izz. hitközség dísztermében fogják elhelyezni.

— **Szegény gyermekek felruházása.** Titelen egynehány úrhölgy gyűjtést rendezett arra a célra, hogy karácsonykor a szegény gyermekek egy részét ruhával lássák el. Begyűjt mintegy 85 fnt. A gyűjtők: Szemző Jánosné, löszalagbó neje, Szabó Ilonka, Vracsarits Vukicza k. a. stb.

— **Holyreigazítás.** „A kintüntetett bácskai iparosok” czimmal közleményünkbe egy sajtóhíba eszúzott, a mennyiben az

A szegény Rezegi Muki pedig csak hallgatóit és — hízott.

Mindezek a dolgok azonban, nem nehezédtek sokáig remes titokként a szomszédokon, mert rövid id re rá, az anyakönyvvezető tábláján ott lógott a hirdetés, hogy: „Rezegi Nepomuk János, házasságot köt Özv. Durrgi Mátyásné szül: Paitanyus Borbala asszonnyal.”

Ez volt az első rész megfejtése.

A második pedig az volt, mikor a szomszédok nagy szörnyűködésre a hadsereges asszony, egy egészséges, pufók fiu gyermekkel ajándékozta meg Rezegi Muki urat.

Lefőzte mind az öt katonaviselt elődjét!

Ez az örvendetes családi esemény volt aztán a harmadik és legfőbb forduló pont, a mi szegény Rezegi Mukik pályafutásában.

(Vége.)

olismérő oklevéllel kiüntetőttek rovatában *Czeener József*, városunk ismert iparos neve *Görnernek* került ki a sajtóból.

— **Választás.** Prig.-Szt.-Ivánon f. hó 15-én tartott közszói képviselőtestületi tagok választásánál, az ellenzék összes jelöltjei jöttek ki az urnából. Az I. kerületben: *Wiegert János* 174 szavazattal, *Gassmann Mihály* 159, *Ott András* 158, *Schrodi István* 150, idb. *Gerber János* 123 rendes, és póttagokká: ifj. *Breittrager József* és *Hausberger József*; a II. kerületben: *Lenez Péter* 174, *Kopp Antal* 173, *Rottinger András* 171, *Herner Ferencz* 152, ifj. *Schrodi János* 148 rendes, és póttagokká: *Stadlhofer János*, *Jurists Gáspár* és *Weissenbürger Lőrincz* lettek megválasztva.

— **Eszküvő.** *Berger Arnold*, Szabadkán e hó 27-én d. e. 10 órakor lép házasságra a szabadkai anyakönyvi hivatalban és ugyanazon d. u. 3 órakor a szabadkai izr. imaházban, *Schlesinger Nellé* kisasszonnyal, Újvidékről.

— **Műkedvelői előadás Titelen.** Títelek mest. mozgalom indult meg azon czélból, hogy ott a tel. folyamán egynehány műkedvelői előadás rendezessék. A kezdeményezőknek bizony küzdeniök kell a kezdet nehézségeivel, mert különösen Títelek annyira romlottak és szétzilálóttak a társadalmi viszonyok, hogy ott a legkisebb s legserényebb terv keresztülvitele a legnagyobb nehézségekbe ütközik. Máskülönb bizony óhajtott volna, ha ezen terv keresztülvitele is sikerülne, legalább a magyar nyelv ez által is nyerne valamit.

— **Kegyuri ülés.** Zombor sz. kir. város kegyuri bizottsága folyó évi december hó 13. napján délelőtt 10 órakor a város-háza nagytermében rendes közgyűlést tartott. A gyűlésen tudomásul vetették a vallás- és közoktatásügyi miniszternek azon leirata, a melynek alapján a miniszter ki-mondotta, hogy a templomszolgái állás betöltésére nem a kegyuri bizottság, hanem a városi törvényhatóság, mint kegyuri van jogosítva. Tudomásul vétették továbbá az egyházmegyei főszentszéknek f. évi 2622. számú leirata, melylyel átteszi a vallás- és közoktatásügyi miniszteriumnak 60046 szám alatti rendeletét a kegyuri jogok gyakorlására vonatkozó szabályrendelet mikénti pótlása tárgyában; ugyancsak tudomásul vette a gyűlés az egyházmegyei főhatóságnak f. évi 4868. számú leiratát a templomszolgák és kórisz kapolnára vonatkozó 1897. évi költségelőirányzat jóváhagyása tárgyában. *Gallusz Alajos*nak ten plomszolgái teendőikért 12 frt 50 kr havi jutalomdíjat szavazott meg a bizottság. — A zombori róm. kath. elemi iskolák fenntartásáról szóló 1897. évi költségelőirányzat elfogadtatott.

— **Körvaszlat.** Ó-Szaparon folyó hó 13-án a ritkaságok köze sorolható körvaszlat volt, mely igen kedvező sikerrel végződött. Ritkának mondható, mert az egyes körökben annyi nyúl volt, hogy a vadászok nagyobb része — köztük olyanok is, kik már nagy tapasztalatokat szerettek maguknak a vadászat terén — inkább csodálkozott, mint lőtt. Kedvező azért volt, mert az elejtett 64 nyúlon kívül 7 fogoly és 3 róka is oda adta bőret. Legérdekesebb volt az utolsókör a mostnaga mellett lévő vödizsai szőlőkben, melyben 21 nyúl, 2 róka és 4 fogoly ejtetett el. Meg kedvezőbb lett volna, ha a meghűt vidéki vadász urakat a reggeli permerezés vissza nem riasztotta volna, minek folytán csak 11 vadász volt, kik közül leginkább *Szankovics Lázár* 16 nyúl és 2 róka, *Popovits Mihály* 11 nyúl és 5 fogoly és *Militty György* 10 nyúl, 1 róka és 2 fogoly elejtésével tüntettek ki magukat. A vadászat 4 órakor ért véget, midőn a vadászok köcsira ülven, általános víg kedélyvel, a házias daloktól szárított fiatal torkukat a kutyákból még kiszorítható cseppelkel felfrissítve, haza felé haj-

tottak, ott következett aztán csak az érdekes vadászlakoma.

— **Császka György** érsek-főpásztorunk e hó elején ünnepelte születésének 70 ik évfordulóját. A fejedelmi adományairól és jórétény cselekedeteiről ismeretes érseket, ki a millenium emlékeire 100.000 forintot fejtül adakozott jótékony cselekre, ez alkalomból számos világi és egyházi notabilitás személyesen kereste fel budapesti lakását, hogy szerencséseiket kifejezhesse. Egyházmegyénk papsága és világi elköltségei tavrítalag fejezték ki üdvözlőtüket.

— **A kik vénségükre is fiatalok.** A kulai anyakönyvezető a múlt heten érdekes házasság történt: *Lackó Károly (66 éves)* örök hűséget esküdött özv. *Farkas Katalin* úrhölgynek. A fiatal asszony most tötörte be 78 életévét. Sok boldogságot az új frigyhez!

Halálozás. Vettük az alábbi gyászhirot: Özv. *Dekker Peterné* sz. *Thurszky Maria* a saját nevében faldalomtól megtört szívvel tudatja felejthetlen ferje *Dekker Peter* köz és váltó-ügyvédnek és 1848—49 ki honvéddhadnagynak hosszas szenvedés után 1896. évi december hó 13-án este 9 órakor életének 72-ik és házasságának 41-ik évében történt gyászos elhunytát. A boldogulnak hült teremmel folyó évi december hó 15-én délután 3 órakor fognak a gyászszobában beszenteltetni és a szent Rokus sírkertben örök nyugalomra helyezni; az engesztelő szentmise áldozat pedig ugyan e hó 16-án d. e. 9 órakor fog a róm. kath. templomban az Urnak bemutatattni. Zombor, 1896. évi december 14-én. Béke hamvaira! Dr. *Dekker Gyula* és neje, özv. *Horváth Gézáne* sz. *Dekker Otília*, *Dekker Pál* és neje, *Dekker István* és neje, *Dekker Tamás*, *Dekker József*, gyermekei, *Dekker Oszkár*, *Horváth Béla*, *Dekker Dezső*, *Dekker Pál*, *Dekker Otília*, *Dekker István*, *Dekker Péter*, *Dekker Károly*, unokái. A köz-tiszteletben álló agg ferfinak halála város szerie nagy részvételt keltett. Temetése örösi közönség jelenlétében ment végbe. Az ügyvéd kar, mely koszorút tett az elhunyt háttárs ravatárára, testületileg jelent meg.

— **Jóváhagyás.** A befolygminiszter a h. dorozsói első temeközési-egylet alapszabályait jóváhagyta.

— **Phylloxera.** Kis-Hegyes közseg szőlőiben a phylloxera fellépte konstataitott

— **A karácsony és a posta.** A sz. kir. posta és táviratüzemeltetés a közelédkarácsony es újév alkalmából, amikor a postai forgalom megszőszorozódik, rendeletet adott ki a pénz es csomagüldeményekre nézve. A pénz — mondja a rendelet — legelőszérűbb postautalványon küldeni. Küldhető szabályszerű pecsettel levelelben is, de más tárgyakkal egybeesomagolni sem pénz, sem ékszer nem szabad. Csomagolásra faldacska, vesszőből font kosar, viaszkos, vagy tiszta közönséges vászon, kisebb értékű, csekélyebb súlyú tárgyaknál pedig legalább is fűbőrűt erős csomagoló papir használandó. Újságpapírosba, cukorpapírosba, s e félebe csomagolt tárgy egyáltalán nem fogadható el. pecseteltesnél vessett pecsetnyomó használandó. A címzésnél kiváló gond fordítandó a címzett vezeték és keresztnévénél, esetleges előnévénél vagy megkülönböztető jelzésnél (például ifjabb, özvegy stb.), továbbá polgári állásánál vagy foglalkozásánál és lakhelyének pontos kiutalására, a Budapestre és Bécsbe szelő küldemények címirtáiban ezenkívül a kerület, utca, házszám, emelet és ajtójelzés stb. is kitéendő. A címet magára a burkolatra kell írni s kivanatos, hogy a feladó nevét és lakását, továbbá a címirt összes adatait magában foglaló cédula a csomagban is benne legyen.

— **Lopás.** Egy bajnoki lóromfi kereskedőtől, aki az otáni piacon baromlikakat akart vásárolni, a nagy tolongás közben erszenyét a benne lévő 150 ftal egytül elopták. Az is neredlen tettes: nyomozzák.

— **A gyöngéd szerető.** *Petes Klár* bács petrovoszellói leánytánczó tánczolt mult vasárnap *Dioszegi Marcz* jó kedvvel, tüzesen és bizonyára eszébe sem volt, hogy mily drágan fogja megfizetni a tánczot, meg a Kláríkával váltott edes pillantásokat. Nem látta, hogy mily mogorva szemmel kiseri minden lépésüket *Tombácz Jóska*, a ki elszelűt sürűn járt Kláríékhoz és bolondult utána, de úgy látszik Klárának jobban tetszett *Marcz* legyen. Mult vasárnap is úgy oda simult *Marcz* vállához a tánczközben, úgy hallgatta annak süttóságát, hogy bizony *Marcz*ba beka ver lett volna, ha fel nem böszül. Fel is éledt benne a harcziágy és mikor táncz után a Klárí Dioszegivel kiment az udvarra, utánuk lesert, és egy furkós botal éppen akkor támadt a szerelmesekre, a mikor egymást atölebe csökölődztek. Hatalmas botal előbb *Dioszegi* ütötte föbe, úgy, hogy azonnal összerogyott, majd a Klárira is mért egy ütést és azzal eltávozott. *Dioszegi* az ütés következtében agrázkodást szenvedett, míg a leány sérüléseit enyhébbék. A csendőrség még az éjjel elfogta *Tombácz*ot, a ki be is vallotta tetteit azzal az okoskodással, hogy miért szerette el az ő szeretőjét, hogy a leányt miért bántotta, arra meg így válaszolt: — Megütöttem, mert hütelen lett hozzám.

* **Köhöges, rekedtség** es elnyalkasodásnál, a torok es légzési szervek minden zavarainál, melegen ajánljuk tiszt. olvasóink figyelmébe **Egger** kútnő hatásu **mell-pasztillát**. Kaphatók 25 és 50-kros dobozokban, minden gyógyszerárban es nevesebb gyógyíszertüzethen. Fő es szetküldési raktár **Egger A. és fiai Nadorgyógy-szertára Budapest**en, **Vaczi kőút 17.**

Báli selyemsző veteket 35 krtól 14 frt 65 krig meterenként — valamint fekete, fehér, szines, **Henneberg selyem** 35 krtól 14 frt 65 krig meterenként sima, csíkos, kockázott, mintazott, damaszt s. a. t. (mint egy 240 különböző minőség és 2000 szín és mintazatban s. a. t. a megrendelt aru postabér és vámmentesen a házhoz szállítva mintákat postafordítával küld: **Henneberg G. (cs.) és k. udvari szállító selyemgyára Zürichben.** Svajczba címzett levelek a 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elinteztetnek. 4

SZÍNHÁZ.

Szombaton, december 12-én, *Jókai Színház*, *Strauss* operettejök, **A cigánybáró** *Havasi Janka* jól játszott es nagyon jól enzelt, *Nográdi* is megálta helyét es egyes részleteknek sikerült zenei alakítás nyújtott. *Lipesey Józiska* mindig kedves, csak szorgalmasan kell tanulnia, hogy jól játszasson. *Nagy Mari* torokhurutj miatt nehezen küzdött meg szerepével. *Kömléy* hangja öblös ugyan, de fatyolozott, *Zsupanj* nem volt eléggé komikus. *Kemény* toborzó hadnagy, szemre való megjelenés es jól enzelt. *Ferenecz* ez egyszer gyenge volt.

Vasárnap, december 13-án, **A három Kázmér**, másodsor. A közismeretű primadonna valsga következtében szükséges szerephelyettesítések igen érezhetőek váltak.

Hétén, december 14-én, *Deréki Anna* énekes népsziműje, **A napraforgó**. *Sulyó Mihály* falusi bíró második felesége *Borcs*, mielőtt a bírőhoz ment nőül csapos leány volt es akkor elötében többféle sötét pomutakozott. Volt kedvese *Bárdos Gergő* csavargó meg börtönbe is juttatta, mielőtt hűdlenül elhagyta es most ezen a címen zsarolni akarja a fő utra fűt bírókat es mikor ez nem sikerül, mindent elmond a bírónak, ki erre a remhíre, mint valami francziá szalondhős, feleségét elűzi es elűzi. *Borcs*

asszony aztán elbucszik szép sorjában, a bíró fiatal, lanyától és a bírótól, aztán a temető fölött levő sziklaról a melysebbe akar ugrani, de Bálint, a bíró fia, a ki annak idején szinten szerette Borsat, megidejében megmenti, visszahozza az apjához és szent volt a béke. A komikái elemeit Fitos, a szörnyen válogatott szavakban bővelkedő szabó az ő élete parjával, Józsi beres a bíró keresztlányával és Gyepes erdőkerülő a szabók lányokkal képviselik. Az alakok általában modern dekadensek, tulinomult érzéssel, kik sokat lámentálnak és semmit sem cselekszenek. Vei nélkül szükülködő sablonok és a mi a legnagyobb hibájuk, nem tartoznak semmiféle nemzethez, habár a ruhájuk magyar ruha. Leővey, Kemény, Rátkai — a színpalon nem is olvastuk az ő nevét és Balogh jóljatszónak kis játékaikat. Kemény szépen enekelt is. Ferencit az ő örületesen pergő nyakatekért mondasaiért nyílt színen megtapsolták. Palagyi kicsi szerepét igen jól adta, maszkja is igen sikerült és megmutatta, hogy nincs az a csekély szerep, melyben egy kepzett és ambíciózus színész jeleset ne nyújthatna. Holeczy Ilona megindította alakját, Lipsei Józsiát cserben hagyta a zenekar. A színházi zenekarról eddig keveset jót mondhattunk. Talán ha a karnagy ur kevesebbet foglalkoznék a dobolással, legalább a felvonás közökben pontosabban jatszanék a százsor ismételt régi zenedarabokat. A többiek is, jobb ügyhöz méltóan buzgolkodtak.

Kedden, **Durand és Durand**, második. Könylek sokkal jobban jatszott, mint először. Kokardje papa komolyabb volt mint a multkor, de ezzel nem, hogy csökkenette volna, hanem inkább növelte a komikai hatást Faradságos szerepét mindvégig pompásan jatszotta. Rátkainak már nem sikerült olyan jól. Az erzelmei változásait plasticze láthatóval kell tennie a színésznek és ha a gesztusokat mindjárt elején túlságosan pazarolja, akkor a fokozás lehetetlené válik. No meg az arczmozgásokat is jól be kell gyakorolni. Palagyi ismét jól jatszott. Holeczy Ilona ezen az estén többet sajatelt, mint a mennyit a multkor elárult, jól tette, neha a túlságos realitás bántóan hat. Ezt most szerencsésen kikerülte. Csak még a dikció gyorsaságát, kell mérsékelnie, különösen ott, a hol ez ellentéteket kell érethetővé tenni és a hol a fitymaló guny hangján beszél. Kápolnai Irén a nagy siránkozás után egyszer kétszer törülgesse a szemét. Szelenyi Emilia igen jól volt, Ferenczi szintén.

Faluvégről.

Bodrogh-Monostorszegh, 1896. december 15.

Megyünk kifelé a millenárius ó-esztendőből.

Ennek mintegy befejezéseképen a községi képviselők választása ejtetett meg nálunk a f. hónapnak 12-ik ködös napján.

Ez volt a zárókő.

A szavazatszedő bizottságok elnökei voltak: Kapetánovics János községi jegyző és Farsang Pál körörvos, kik emberfelelti nyugalommal és vallásos türelemmel végzik megtisztelő tisztőségük terhes munkáját.

Ad vocem: Farsang Pál!

A mi közszereteten és becsülésben álló Palikánk, mind tevékenyebben vesz részt a közügyek terén.

A választások idején, a szabadelvű párt elnöke volt, nem csekély részben járulván, — a Bedő 664 szavazatot többségehez. (Beavatottabbak szerint, ebből a 664 szavazatból a 4 szavazat kizárólag a mi Palikánk vívmánya.)

Mint pártelnök, gyújtó hatású beszédeivel valóságban fanatizálta a tömeget.

Egyszóval teljes dühvel és odaadással felelt meg tisztégének.

Az első pártértekezletet este 7 órakor nyitotta meg a „Korona vendéglőben” és bezárta másnap délelőtt 11 órakor — a Weber-féle vendéglőben.

Már ekkor a vakok is tisztán látták, hogy Bedő győzelmé biztos.

Csak egy malőr fenyegette a Palikánkat.

Tudniillik, a Bedő programbeszélőjével alkalmasan illetéketlen agyarak és nyelvek gyomrosztak be a készletben tartott szalámit és sonkát, melyeknek kifizetetlen számláját a halálán jelen-kor ő vele akart megfizetni.

De ebből szerencsésen kiszalaminizta magát. Elarultván a választás, közbejött a Korotnai dr. esete.

Ez a dolog természetesen, hirtelen a f. fok alá szállította az orvosok iránt táplált bizalmát.

A monostorszeghi „európa szemé” gyanúsán nezeit a mi Palikánkra.

Ő is garçon, mint Korotnai, — ő is, vagyonos, mint Korotnai és ő is a, fogához verdesi a garast, mint — Korotnai tette.

Egy ideig, — különösen a szalma és szalmatlan özvegy asszonyok — nem akartak betegek lenni, nehogy Patsune sorsára jussanak.

Teny az, hogy a mi Palikánknak van . . . olyan . . . gyilkos-fele tekintete, különösen ha — szép asszonyt lát.

Az ide vetődő szintersulatok két hetet sem bírnak ki itt, mert amint ide beteszik a lábukat, a primadonnák folyton gyöngelkednek.

. . . Sokat „Farsang”-olnak . . .

A „Korotnai”-fele gyanúba fogások lassacsán megszűntek s a mi Palikánk ismét elnöki funkciókat végez közügyekben.

Kétszer se mondom, hogy az utókor ezen elnöki érdemek maradó emlékeként, obeliszket fog emelni a mi Palikánknak — szalmából.

(A hozzávaló talapzatot Bikityről fogják szállítani.)

Csak előre! . . .

Mit mondjunk a megvalasztott községi-képviselőkről?!

Kevés zivattal majd mind ugyanazok, akik voltak. — Az újak is csak kicsereberélt regiek. Sőt olyan is van közte, aki sem írni sem olvasni nem tud.

No de hat, az ilyen csekélységek nem szabad fennakadni, mikor manapság már nagyobb szabású alaválóságokat is követnek el az emberek.

Képviselőtestületünk eddig sem tett semmit, mert oly egyenekből állítottat össze, akiknek a legprimitívebb fogalmuk sem volt arról, hogy tulajdonképpen mi is az a községi képviselőség. Értelmes és arra való ember pedig bele nem juthat.

A most megvalasztott képviselők névjegyzéke semmit sem változtat nézetünkön. Egyszerű folytatása lesz a régi „wirthschaft”-nak.

Hunyor.

Törvényszéki csarnok.

A kulai adóhivatali síkkasztás epilogusa. Emlékezni fognak bizonyly olvasóink a kulai adóhivatali síkkasztás monstre-bünpörére, mely 8 napig foglalkoztatta a zombori kir. törvényszék végvályoló bíróságát. E bünpörben százötven vádlott fölött határozott a fenytőbíróság, s azok közt, „első rendű” gyanánt szerepelt egy minden tekintetben rokonszenves bűnös: Nagy Sándor, Alig 30 éves fiatal ember, kibes sok önrézt mellett a nagymérvű könnyelműség — a kulai adóhivatalnál divott hártatlan felülete ellenőrzés következtében számtalan visszaélés elővetésére csábított. De Nagy Sándor nem tartozott ama bűnösök közé, kik a tett elkövetése után a latin közmondás előnyeibe kapaszkodnak: si fecisti nega! Törédelmesen beis-nert mindent s bírái előtt test — és lélekben megtörve büntetést kért, nem kegyelmet. Emlékezetes jelenet lesz azok előtt, a kik e végvályalás tenüi voltak, hogy mily rokonszenven tudott Nagy Sándor szigorú bíráiban is fölkelteni s védője dr. Molnár Gyula védbeszéde alatt a legridegcbb szív is megindult. A védbeszéd egy hatatos részlete volt az, midőn a védő réa mutatott a testileg-lelkileg megtört gyászos alakra s kiemelte, hogy ennek a bűnösnek — akár-mily súlyos lesz is büntetése — mind-addig, míg az írdet jogerőre emelkedik, vissza kell adni szabadságát, mert külön-

ben a büntetés törvényellenére halálos ítélet lesz, s a vádlott hozza hamarabb áldozata lesz a börtön levegőjének. Ez a kijelentés nem volt phrazis, mert tanúságot tett róla a vádlott holt-halavány arca, melyen egy a börtön fojtó levegőjében tenyésző súlyos kor elő jelei voltak láthatók. A kir. törvényszék 5 évi börtönrre ítélte Nagy Sándort, elfogadva a védő azon érvelést, hogy a vádlott nem képes a fegyház szigorát elviselni, ellenben a felsőbbbírósgok 5 évi fegyházat mértek fejére. Azonban Nagy Sándor súlyos befelegése mindegyre válságosabba lön s f. hó 15-en d. e. 11 órakor a börtön korházában kilehelte lelkét. A megtört bűnös — úgymondják — megváltás a halál, s így Nagy Sándor lelkileg megiszulva s bűnbocsánatot nyerve, al-most legizazabb biraja elálat.

A hírbet **Schlagetter** Balint-fele bünpörben, melynek hőse Schlagetter Balint letűrt-ke apósa védelmében beresét, f. hó 16 án hirdette ki a zombori kir. törvényszék a kir. Curia ítélettel, mely szerint a vádlott — ki már szabadlábban védekezett — egy évi börtönrre ítéltetett. A vádlott legoit megkezde büntetése kiállását.

IRODALOM.

Előfizetési felhívás. A vidéken lakó

irodalmi napszamosok működése, csekély kivétellel, hatás nélkül szokott maradni. Csak keveseknek jut az elismerés és anyagi támogatás osztályrésztül, míg a tulnyomó rész ketségbejött apathialan küzködve kenytelen a szellemiség országának oleső dicsőségű, de annál tövisesebb utait járni. Ez okozza azt, hogy sokan meguána a czeltalan küzdést, a hosszú, sivár pályá faradalmait, letiszik a tollat, melyet oly lelkesedéssel ragadtak kezükbe és elhallgatnak. En hiszen, hogy az irodalom mu-kasaira is nemokára elérkezik az a költő által megénekelt jobb kor és ebben a boldog reményben bocsátom utnák harmadik művemét. Egy orvos életéből, című egykötetes vig regényemet, mely karácsonykor fog a könyvpiacpon megjelenni. A gondos és izléses kiállításról Hay Fülöp szolnoki könyvnyomdája gondoskodik, hova a megrendelések és előfizetési díjak intenzdők. Könyvem előfizetési ára 60 kr, bolti ára pedig 1 frt lesz. Gyűjtőknek hat előfizető után tiszteletpéldánnyal szolgálak. Szives támogatást kerve, maradtam Szolnokon, 1896. november havában hazaftas üdvözléttel Hevessi Jenő, a „Tiszavidéki Ellenék” szerkesztője.

Közgazdaság.

Erdélyi aranybányászat. Lapunk hirdetési rovatában közöljük a „Fortuna” aranybánya-részvénytársaság hirdetését, melyre felhívjuk itt is olvasóink figyelmét. A társaság alapítói a lehető legnagyobb óvatossággal és körültekintéssel oldották meg feladatukat, midőn megszereztek a Szent-Endre nevű bányát, mely a mellett, hogy aranyban gazdag, egyszersmind nagyobb mennyiségű zúzó-érzet is tartalmaz. E bányában három egész esztendeig folytak a feltárási munkálatok, s 60,000 frtot meghaladó kiadásokat tettek a vállalkozók, hogy a bányát teljesen feltárják és átvizsgálják. Ezen munkálatok eredménye a lehető legkedvezőbb. Remélni lehet, hogy e bánya, mely most már kellő üzemetőkével és rendezéssel is fel lesz szerelve, rövid idő alatt Európa legjövédelmezőbb aranybányái mellé fog sorakozni. Mint a lapunk mai számban közölt hirdetésből kitűnik, a részvényeknek csak a felét bocsátják aláírásra, míg a másik felét az igazgatóság és az alapítók maguknak tartják meg. A részvények névértéken, 25 koronájával bocsátatnak ki és így a kevésbé vagyonosnak is módjában van egy jövédelmezőnek ígérkező vállalatban részt venni. Az aláírás december hó 12-ikétől 20-áig lesz és az aláírt összegnek postautalványon is beküldhető a hirdetésben megjelölt helyre. A további felteletek az aláírási felhívásból tudhatók meg.

Védjegy. Védjegy.

C. Brády

Mária-czelli

Gyomor-cseppek

Magyarországon hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és átlátszóan ismeretes hazai és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgringás, bűzös lehellet, puffadás, savanyú felbűffőség, hasmenés, gyomorfájdalom, feledékenység, nyálkás-álszéklet, hányás, undor és hányás, gyomorgringás stb.

Hathatós gyógyszernek bizonyult, mert az a mennyiben ez a gyomortól származott, gyomortulterheletlen étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hőmérőjénél.

Embett bajoknál a **Máriaczelli gyomor-cseppek** evok óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati alattissal - gyűtt 40 kr., nagy üveg am 70 kr.

Magyarországi források: **Török, József gyógyszerüzem Budapest, Király utca 12 sz.**

A védjegyet és aláírást tüzetesen lássék megtekinteni! Csak oly cseppek lássék elfogadni, melyeknek burkolatára küll szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: **„Valóságát bizonyítom“.**

A **Máriaczelli gyomor-cseppek** valódián kaphatók.

Zombor: **Galle E., Swarcz Emil és Tamasvary József** gyógyszerüzemben; **Aradon: Batay T. gyógyszer, Petrovszelli; Balogh Gy. gyógyszer; Szent-Tamás; Barakovia** is gyógyszerüzem.

Legolcsóbb és legszebb karácsonyi és új évi ajándék.

Ujjonnan berendezett üzletemben az alábbi s itt fel nem sorolt tárgyak a legolcsóbb és legszebb kivitelben kaphatók: u. m.:

Gyönyörű képek, divatos függő-lámpák, majolika disztárgyak, terracotta, sydrolit-figurák francia baccaral-ivó készletek stb. stb.

Kitiinó tisztelettel

Stáncsits Pál,
Zombor.
Kossuth Lajos-utca.

Alkalmi vétel karácsonyra és újévre.

Egy esdőtömeg megvételé által, szakmánkban vagyó árukkal azon helyzetben vagyunk, hogy a legolcsóbb árunk mellett adhatjuk a következőket: **Üri- és női-fehérnemű, női blonzok és szoknyák, valódi Jäger ingek és nadrágok, tűzők, kezimunka posztóra, női-écharps, harisnyák és számos más tárgyak.**

Játékártyák és babák helyszükre miatt fele árban kaphatók **Kirszchenhausen és Kovács Zombor.**

Nagy karácsonyi Occasio.

F. hó 14, 15, 16, 17, 18 és 19-én

KÉZIMUNKÁK.

Kezdett és kész Damaszt futók és Milieuk

"	"	Canava	"	"
"	"	Posztó	"	"

Készen himzett gyönyörű Tűrülközők, Smyrna munkák, Kávé garniturák, Újságtartók, Gallér és Kézelő dobozok stb. mélyen leszállított áron adatnak el

Engel Mórnál.

Nagy karácsonyi Occasio.

Mélyen leszállított árak. Mélyen leszállított árak.

Életnagyságu arczkép

Krétarajzban.

Egy legújabb módszer segítségével 24 óra alatt életnagyságu mellképeket készítek művészies kivitelben, eddig még soha el nem ért tökéletességgel és olcsó árban.

Tessék arjegyzőket kérni.

KOHN DÁVID, Budapest, Károly-körút 17.

Ügyneőkök mindenütt keresetnek.

Legszebb szobadissz. Legkedvesebb emlék. Legalkalmarabb ajándék. **KARÁCSONYI ÉS ÚJÉVRE.**

„FORTUNA” Aranybánya-Részvény-Társaság, PROSPECTUS.

„Fortuna” Aranybánya-Részvény-Társaság cég
alatt ez évi november hónap 19-én Tokaji Nagy Lajos kir. köz-
jegyző közbenjöttével és hivatalos helyiségében

2.000.000 korona teljesen befizetett részvénytőkével
részvénytársaság alakult, melynek célját az erdélyi részli aranybá-
nya-ipar fellendítése képezi, első sorban pedig a Szent-Endre nevű aranybánya
megvétele és kiaknáztatása.

Erdélyben kétezer esztendő óta foglalkoznak az emberek aranybányá-
szattal s egész nagy vidék kizárólag abból él. Ennek dacára a bányászat a
legkihívottalabb módon primitív. Egy bányának sincs üzemi tőkéje, egynek
sincsnek gépei, a zuzómalnok pedig oly tökéletlenek, hogy a kőben levő
aranyak több mint a fele veszendőbe megy.

S ez eljárás mellett is több mint 14 métermáza aranyat produkál három
millió korona értékben az a kisésben való bányászkodás, melyet apró embe-
rek, iparosok, parasztok tartanak fenn. Csak néhány bánya van erősebb, még
pedig külföldi kezében. E külföldiek, nem ismerve a viszonyokat, néhány
gyengébb bányát vásároltak össze s ennek dacára is nagy jövedelmeket értek
el, 20—30 százaleket osztottak föl, sőt annál többet.

Ideje, hogy a hazai tőke ezekkel a bányákkal foglalkozzék, sőt köte-
lessége, mely kötelességnek teljesítése nagy anyagi hasznot is biztosít.

A társaság, mely az iment megalakult, a Szent-Endre-bánya megvéte-
lére szerződést kötött, s első sorban ezt a bányát szándékozik üzembe venni.
E bánya Buesum községben fekszik, Abrudbánya város közvetlen közelében.
Tőzomszédos a Szent-Endre bányával a Concordia-bánya, mely több millió
forint értékű aranyat adott. A Concordia-bánya részvényesei jobbra vidéki
parasztemberek, üzletkötők nincsen, mert a nyert aranyon minden héten el-
osztoznak s gépek sincsenek, mégis husz esztendőn keresztül évente
400—600.000 koronát osztottak egymás között tiszta haszon gyanánt.

A Szent-Endre bányában ugyanazon aranyerek jönnek elő, melyek a
Concordiában, s az új társulat megtehető üzletközeivel és a legújabb rendsz-
rű zuzómalnokokkal fogja folytatni az üzemet.

Nyolc aranyér fel van már a Szent-Endre bányában tárva, mind olyan-
ok, melyek a Concordiában is ismertek, s melyek emitt is aranyban gaz-
dagok, s ugyanolyan aranyminységet fognak adni, mint a Concordia.

E bánya felől St. Ludwíg Rainr bécsi mérnök szakértő és volt arany-
bánya-igazgató, ki azt készter is megvizsgálta, következő nyilatkozatot teszi:
„Az V-ik teléről jelentésemben bejeltem s általam sajátkezűleg lesze-
dett anyag 23 gr. finom aranyat adott egy tonnára, melyből 17-4 gr. feneso-
riható arany volt 28 53 ft értékben, 5-6 gr. pedig kötött állapotban lévő
arany 8-40 ft értékben. Gyakorlatban ebből 70%-a azaz 25-85 ft érték lesz
kinyerhető.”

Ugyancsak ő a következőket írja:

„Tőkével rendelkező és észszerűen vezetett bányavállalatok szá-
mára Erdély rendkívül hálás talaj, csak érteni kell bevárni türelemmel
a kedvező pillanatot, s adandó alkalommal gyorsan cselekedni... Azen
szilárd meggyőződéssel zárom jelentésem, hogy a Szt-Endre bánya ró-
vid idő alatt az ország nagy és jövedelmes bányavállalatai közé sorolható.”

A bánya öt közép bányatárból áll s több mint 75.000 m² méter felü-
lettel bír, úgy, hogy sok esztendőre elegendő zuzóanyagot bír szállítani.

Aláírási felhívás.

E prospektus alapján alólírott syndikátus az ez évi november 19-én
2.000.000 korona teljesen befizetett részvénytőkével megalakult és a buda-
pesti kereskedelmi és váltótörvénszéknel bejegyzett

„FORTUNA” Aranybánya-Részvény-Társ.

40.000 db 25 korona névértékű részvényére ezennel aláírási felhívást
bocsátanak ki.

A „Fortuna” Aranybánya-Részvény-Társaság 2.000.000 korona alap-
tőkével egyelőre 30 évi időtartamra alakult meg. E 2.000.000 korona rész-
vénytőke felosztatik 80.000 darab 85 korona névértékű részvényre.

A részvényeket 25 koronájával — 12 ft 60 kr bocsátjuk a közönség
rendelkezésre, hogy így a kevésbé vagyonos közönség is részt vehessen
ezen nyereségterjes vállalatban.

A Szent-Endre bányából származó aranytartalmú kővek példányai a
„Fortuna” Aranybánya-Részvény-Társaság irodájában Budapest, V., Fűr-
dő-utca 4. sz. a hivatalos órák alatt d. e. 9—1-ig és d. u. 3—6-ig megte-
kinthető.

A részvénytársaság 80.000 darab részvényből részben az igazgatóság,
részben pedig az alólírottak által képviselt syndikátus 40.000 db-ot egyelőre
magának tartanak meg.

Az aláírók a „Fortuna” Aranybánya-Részvény-Társaság részvényeire
folyó évi

december hó 12-től bezárólag december hó 20-ikáig

tartanak. Aláírási bejelentéseket és befizetéseket elfogad a „Fortuna” Arany-
bánya-Részvénytársaság irodája: Budapest, V., Fűrdő-utca 4.

Az aláírásnál minden egyes aláírt 25 korona — 12 ft 50 kr. névértékű
részvényre 12 korona — 6 ft fizetendő le. A többi 6 ft 50 kr egy hónappal
később, vagyis 1897. január 15-ikéig teljesítendő. Az aláírók jogosítva vannak
azonban az egész részvényösszeget is azonnal lefizetni, mely esetben a vég-
leges részvények is megjelenésük után azonnal kiszolgáltatnak.

Magától értetődik, hogy az alólírottak által képviselt syndikátus fen-
tartja magának azt a jogot, hogy az aláírókat a jegyzések mérve szerint le-
szállítsa. A jegyzékre esetleg jutó részvények mennyiségét lehetőleg gyorsan
fogja az aláírókkal közölni.

Budapest, 1896. december hónapban.

A „Fortuna” Aranybánya-Részvény-Társaság syndikátusa

A „Fortuna” részvénytársulat 2.000.000 korona
alaptőkével alakult meg, úgy, hogy elegendő üzleti tőke álljon rendelkezésre
és a szükséges gépek, zuzómalnok a legjobb rendszer szerint megépíthetők
legyenek. Az alakuló közgyűlésben az alólírott igazgatóság és felügyelő-bizott-
ság választott meg.

A zuzómalnok úgy lesznek berendezve, hogy naponta 80 tonna ercet
dolgozzanak fel.

E művelet mellett a társulatnak rendkívül fényes prosperálás ígérkezik.
A minden késéget kizáró fenti adatokra támaszkodva, a várandó haszon a
következő számtételeket mutatja:

Egy tonna érc átlag 51 korona 70 fillér
értékű aranyat ad, vagyis 80 tonna érc 4136 korona — fillér
értékű aranyat.

Tonnankénti költség (az összes kiadások betu-
dásával) 13 koronára = 960 korona — fillér

Marad naponta 3175 korona — fillér

Ez kitesz 350 munkanapon át (az üzem folytonos) kerek 1.111.600 koronát.

E számtámsul azonban csak a zuzóerében található arany vetettét te-
kinthető; mind a mellett úgy a Szent-Endre bányában, mint a tőzomszédos
Concordiában tömérdek szabadarany fordul elő. Ha tehát ennek értékét a fenti
összegekhez csak 25%-ával számítjuk, vagyis 277.900 koronával, akkor is min-
dezek szerint 1.381.500 koronányi évi tiszta haszon mutatkozik.

A nyereség porarany e számtámsul szintén nem vetettét tekintendő.
Ennek értéke is említi fogja a fenti összeget 5—10%-kal. Ha tehát a váran-
dó évnél tiszta hasznot

1.200.000 koronára

teszünk, úgy ez szigorúan szolid alapon nyugszik, minden előre nem látottak
tekintetbevétele mellett. Ezek szerint minden kétséget kizáróan a részvénytő-
kének 60%-nyi jövedelmessége tökéletesen biztosítva mutatkozik.

A „Fortuna” Aranybánya-Részvény-Társaság az alakuló közgyűlé-
sen elfogadott alapszabályok szerint 2.000.000 korona teljesen befizetett
alaptőkével, egyelőre 30 évi időtartamra alakult meg. E 2.000.000 korona
részvénytőke felosztatik 80.000 darab 25 korona névértékű részvényre.

Az osztalék felosztása, valamint a társaság nyilvános tanácskozásai
minden négy hónapban történnek, és az eredmény az összes magyar, osztrák
és németországi nagy lapokban fog közzétettni.

Az igazgatóság:

Hg. Batthyány-Strattmann Ödön, Böer Béla, Gr. Fastetics Géza,
elnök, Abrudbánya polgármestere.
Gr. Berchfeld Miklós, Hammond Eduard P. T., Langerman James W. S.,
az északamerikai Egyesült Államok San-Franciskóból,
volt főkonzulja.

A felügyelő-bizottság:

Kálnoki Henrik, Hoflty János, Grátzy János,
elnök.

1896. december r

A „Fortuna” Aranybánya-Részvény-Társ.
részvényeladási syndikátusának

Budapesten.

V. Fűrdő-utca 4.

Alólírott a mellékelt prospektus és aláírási felhi-
vás értelmében a „Fortuna” Aranybánya-
Részvénytársaság részvényeiből ezennel
drb, azaz

drb 25 korona névértékű részvényt veszek és köte-
lezem magam jelen aláírással egyidejűleg min-
den 25 korona névérték után 12 koronát, összesen
koronát a további részvényenkint 13 ko-
ronát, azaz koronát pedig legkésőbb 1897.
január 15-éig s „Fortuna” Aranybánya-
Részvény-Társaság hivatalos helyiségében
(Budapest, V., Fűrdő-utca 4. sz.) készpénzben lefi-
zetni.

Aláírási

Cím:

Ez a levél kizárólag kitöltve és aláírva „Fortuna” Aranybá-
nya-Részvény-Társaság címére (Budapest, V., Fűrdő-utca 4. sz.)
beküldendő.